

talt sig om denne Sag, have jo udtalt Sympati for Lovforslaget, og det er jeg selvfølgelig taknemmelig for. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) udtalte sin Sympati stærkest og mest uforbeholdent, og jeg maa i Anledning af dette ærede Medlems Udtalelser sige, at jeg vilde betragte det som særdeles uheldigt, om dette høje Ting vilde gøre Forandringer i Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg beklager selvfølgelig, at man i det andet høje Ting ikke har ment at kunne følge det oprindelige Forslag, men har nedsat Lønsatserne ikke ubetydeligt, men jeg nærer den Forvisning, kan jeg sige, at hvis Forslaget kommer ned til det andet høje Ting med forandrede Lønsatser, vil det sikkert blive uoverkommeligt at faa det gennemført i Aar. Jeg tror, at Stemningen der saa afgjort var for, at man ikke kunde gaa med til højere Lønninger end dem, der fremtræde her i Forslaget, som det foreligger fra Folketinget. Forslaget blev hovedsagelig fremsat, fordi det viste sig vanskeligt at faa dygtige Lærerinder til Stillingen derovre, og man maa sige, at paa det i saa Henseende væsentlige Punkt har man i Folketinget rakt sig dog nogenlunde vidt. Man har ganske vist nedsat Begyndelseslønnen og Slutlønnen med 200 Kr., men man har til Gengæld givet Lærerinderne bedre Tjenestealderbestemmelser, end Forslaget indeholdt, saa det kan for en ret væsentlig Del bøde paa Nedgangen. At Forstanderens Løn er bleven saa betydeligt nedsat, kan jeg kun beklage i høj Grad, da jeg virkelig ogsaa mener, at Forstanderens Stilling er en saa vanskelig og ansvarsfuld, at den bør lønnes ikke lidt højere, end man er naaet til som Resultat her. Men jeg ræsonnerede som saa, at naar jeg ikke kunde faa gennemført mere end det, her foreligger, maatte jeg hellere tage det end at lade Forslaget forsvinde uden at blive gennemført, thi saa vil man staa der med de Ulemper, der have vist sig i saa høj Grad i de senere Aar, at vi ingen Lærerinder have kunnet faa, der virkelig vare i Stand til at tage den ret store Opgave op, som foreligger for Lærerinderne ved Vejle Forskoleseminarium.

Det Tilfælde, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Hvidberg) fremdrog, kender jeg intet særligt til, jeg ved kun, at det ikke vil kunne finde Sted, efter at Loven af 27. Maj 1908 er kommen, thi efter den vil det være saaledes, at en Lærerinde, som vender tilbage til eller gaar ud til Tjeneste i Folkeskolen, absolut vil

tage sin Anciennet med fra sit Arbejde ved Forskoleseminariet. Saaledes forstaaer jeg i alt Fald et Udtryk i denne Lov, hvor der tales om Anciennetetsbestemmelser i det hele taget. Der staaer følgende: „Under ovennævnte Forudsætning og med samme Begrænsning medregnes Lærer- og Lærerindevirksomhed, der har fundet Sted ved Statsseminarier eller ved anerkendte Privatseminarier“. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at under „Statsseminarier“ ogsaa maa regnes det, som hedder Statens Forskoleseminarium i Vejle. Om der har gjort sig en anden Betragtning gældende i Ministeriet, ved jeg ikke, jeg anser i alt Fald min Betragtning her for at være overensstemmende med Loven.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) og det ærede 12te kongevalgte Medlem (Trier) talte om den Forskel, der nu er gjort paa Lønningerne for Forstanderens og Forstanderindens Vedkommende, om der skulde blive ansat en Forstanderinde. Ved anden Behandling i Folketinget vare disse Parenteser: („Forstanderinden“) og („Læreren“) udgaaede, og man mente, at man dermed havde slaaet fast, at der ved Forskoleseminariet altid skulde være en Forstander og to Lærerinder. Denne Betragtning havde jeg imidlertid ikke. Jeg kan ikke svare for, om min Betragtning var korrekt eller ikke, nemlig den, at Lovforslaget saa kun vilde blive en Lønningslov for Forstanderen og Lærerinderne, hvorimod man havde ladet den anden Side af Sagen ude af Betragtning: Forstanderinden — og den Lærer, der skulde være i Stedet for en Lærerinde —, dersom der var en Forstanderinde, saaledes at Forstanderinden i det Tilfælde, at der blev ansat en saadan, efter min Forstaaelse af Sagen maatte lønnes efter Loven af 30. Marts 1892. Der vilde saa blive den Mærkværdighed, at Læreren, hvis der blev en saadan, vilde faa en betydelig mindre Løn end Lærerinden, idet han vilde faa en Begyndelsesløn af 1,200 Kr. Saa forhandlede jeg med Udvalget i Folketinget, og det viste sig, at jeg ikke kunde komme videre end at faa vedtaget et Ændringsforslag, hvorved den eventuelle Forstanderindens Løn blev sat betydeligt ned i Sammenligning med Forstanderens Løn, og Læreren Løn blev fastsat noget større end Lærerindens, i Overensstemmelse med eller i alt Fald i en vis Lighed med Lønningerne i Folkeskolen i Købstæderne. Videre kunde jeg ikke naa. Jeg indrømmer, at det i en vis Forstand er en Til-